

В. — Знаете ли тоя Георги, че отъ миналата година ходѣше по хайдутлукъ.

О. — Той имаше малко хаберь: знаеше нѣщо. Дори и чиракътъ му — Танчовото момче, знаеше.

В. — Хубаво. Докато стигнете отъ Тулча до Пазарджикъ, не взехте ли отъ търговцитѣ и пжтницитѣ пари и вещи.

О. — Не, никому не причинявахме вреди.

В. — Сега, колко месеци има, откакто замина за отсрѣща?

О. — Става една година.

В. — Знаешъ ли за минаването на Филипа Тотю на отсамния брѣгъ на Дунава и познавашъ ли го?

О. — Ако го видя, ще го позная може би. Чувалъ съмъ за минаването му.

В. — Добре. Знаешъ ли, минавали ли сж тѣ, или не тая година?

О. — Не зная.

В. — Има ли понастояще отсрѣща, въ Румъния комитетъ?

О. — Има. Макаръ и отсрѣща да има хиляди момчета по тая работа — имената имъ незная.

В. — Има ли оттамъ хора, които да сж въ преписка съ ония отсрѣща по тая работа?

О. — Има.

В. — Кои сж тѣ?